

קיומן עיני סיק' י' ובסיון כ' דש ודאי אין העדים שקולים
אונס אי' הו'א כפי' חז' השקקים דב' בקאי' העדים
כשרים רק מוצאי' נחשבל' עדותן אי' חכמי' י' לעי' קלה
כיון שאל' שום רשעה נבאונת' העדות רק מוצאי' כהנבל'
עדותן ואי' כיון שגפי' הענה הלוה לא היה שם קאי' כלל
כיון שלא היה אי' אחי' לא יחייב עפי' נענשו כמו בלא
לית' לענין היכא שהבשרים מוצאים שפרעו ומרוא' לייסב
עפי' דברי הקדוש צחיונו שם סיק' ז' שכח' דלענין פרעון
הי' איהו שאמר שלא פרע כשני עדים ונעדים אוננים שפרע
ומקלקלן עדותן וזתקיים העדות עכ"פ צוה שאמורים שיהיו
דלענין לו'א שלא היה אין מוט' צטענת' הלוה ולענין מה
שעדי' שלא פרע ארי הו'א גי' כשני עדים ובקלקלן עדותן
צוה שאמורים שפרע כיון שהלוה נכחש' אונס' ובשאר
העדות צוה שאמורים שיהיו כה' אין הלוה יכל' להכחש'
אונס' ודוק היטב :

והנה כל זה לא עי' רק צוה שאמורים דלחפא ופרעי'
דאי' כשני דברים והכחשו שפרעון וזהלואה לא
נחמשו ובשאר עדותן קיימה משא"כ הכא בקאי' הלא
העדים אינם אוננים רק שיהיו וזהך גופא צולה הצורה
עדותן כיון שהי' בלחץ קאי' ואי' מנחה שוב אי' יכול
לומר לענין שהיה קאי' אוננים עפי' נעננת' הלוה שהיה
כשרי' עדים לחצוה עליו שלא היה שם קאי' כיון שהעדים
גופא אוננים שהיה שם קאי' ואי' אם אוננים קלקלן העדות
של העדים בדי' עדות הלוה שאמר שלא היה שם קאי' איהו
מדת' בשאר חו' לחיצ' הלוה דלחשו לריכ' העדים לו'א
הלאה הנה צענוד קאי' גי' שמלקלן דבריהם לשני עדות
הלא שבשרים אינם אוננים כלום רק שהלוה ואק' פוסקים
מדהם כיון שצא' להעיד עם הקאי' ואי' אפילו אם כינוה
דבי' נעננת' הלוה שאמר שלא היה אי' כאלו' הו'א עליו
עמיד' שלא היה שם קאי' ואי' מקלקלן העדות לגמרי
ומעלה ליכא עדות על הלוה משא"כ שם צחיונו קיומן עי' י'
מקלקלן העדות דפרעון צוה שהלוה נכחש' אונס' ואי'
בשאר חכמי' העדות על הלוה צוה שלא יכל' הלוה להכחש'
אונס' כיון ששם מוצאים על ז' דברים ליה ופרע משא"כ
הכא כיון שמלקלן עדותן עי' לרחק דקאי' מו'אלי' ליכא כאן
שם עדות יור' לחיצ' הלוה ועי' בקשר אומר לליון שם
שמו'אק' דענה שפאר חק קדי' לא מהי' בדי' הדלח' צעיר
ושבא ארי חק קדי' שהיו שם קדושים או פקולים דהדלח'
צעיר לא מהי' בדי' חק קדי' אונס' האמה יורה דרכו דהאם
גבי' ליה ופרע חק העדים ומכחשים כלל צוה שאמורים
שלוה רק שלענין פרעון ויכל' הלוה להכחש' אונס' משא"כ
בקאי' ארי נחשבל' כל העדות מעיקרא והי' כאלו' ליכא
עדים כלל ודוק :

ולקצור הדבר י"ל בפשיטות יור' דלחפא ופרעיה הוי
כשרי' עדות מוצאים ואוננים דפרעון דלחפא
לחכמה וזהלואה דלא נחמשו (דהכחשת' הלוה לא מקרי
הכחשה) לא נחמשו כמו עדות אכילה ועדות אבהות
צמק' צי' ליה עי' דלחפא ניה דלחכמה צאכילה צאבהות
עי' נחמשו משא"כ הכא כיון שהעדים אוננים רק ענין
אחד שיהיו עדות אחד ובכל ענין דנחמשו ארי לא
נשאר חו' שום עדות ואי' שכל' לחיצ' הלוה כיון דעכ"פ
נחמשו או נחשבל' נחמשו לרחק דקאי' ואין להאריך בזה
יור' ודוק :

סימנו דקאי' דקדוש או פקול צמח מושיע למושי'
צלי' אלהות וקענא מילחא היא ג' עי'
ואציה נפלאות :

באר ליום נ' י"ב בתרש כסליו תרנ"ו לסיק.

(ל) **השמיטה** לעיל (נאות כיה) הנאות דברי

האון צעל' כיון דכל שאינו ידוע מי' הו'א הפקול לא
אוננים כולא אחד עין קאי' עדותן צולה וי' נחש' בזה
מה שרואי' צמיה' טיבת' ליון קיון קיא' שחקקה דבריו
היושגלי' עכ"פ יצונו פיי' צולד כהנה שנהער' צולד
שפחה דמונעי' ליה מהו שיעידו עדות אחת. ובקשה האין
לשקר שחבלה לעדות אחד הא הו'א אחד קאי' וכל העדות
צולה וסידן שם דשם לא נחשון הפקול שיהי' עד רק
שאר מזה י"י עד ואחד כשר מושיע וי' מוט' לעיל בזה
כי' צמח' דמוק' ריה צמח' לא שולמפרען זה עם זה גי' ב'
על זה הכונה שלא נחבונו שיהי' שניהם עדים. אונס' לפי
דברי הגי' אי' בפשיטות דגבי' וולד כהנה שנהער' צולד
שפחה כיון שאינו ידוע איהו הפקול לא הי' כמולא קאי' כיון
שאין הפקול ידוע ובפרט לשיטת' הר"ק העוסק' פקול צמולא
אחד קאי' כיון דנעפל' לפקול ובכא כיון שאינו ידוע איהו
הפקול לא הי' נעפל' לפקול ועי' צמח' מוט' סנהדרין ליה
ע"א דיה' שצ"ש כחשו מוי' דהיכא שאין ידוע איהו הפקול
לא אוננים כל העדות צולה. אונס' דבריו החוק' לא עי'
קצת הר"ק דשם עכ"פ העדים ידועים איהו נחש' מוטק'
רק שלב' אין ידוע איהו מוטק' עכ"פ דבריו היושגלי' ודאי
עליוס דבריו שפיה דהא לעדים עליון אי' ידוע איהו
הפקול ולא הי' נעפל' לפקולים וספיר קא' מוציא ליה
ליחשגלי' חס' מהי' עדותן ליהות כעד אחד ודוק :

שער הלכות גדולות שער ד'

ביה חיה בסוגיא דאין שליח לדבר עבירה ומס'
קידושין ט"ב ע"ב ומס' ב"מ י' ע"ב.

אמר הכותב צבוג' דעלימות כזר הארכנו
ממקום אחד בקי' (ע"י) צספרי
הנאות השדה חלק דלחש' וכאן אכחשו רק קלה
חידושים צבוג' חזון שליח לדבר עבירה :

(א) **מקורם** כבאר אי' הא דאין שליח לדבר הו'א
מקצרה או מקצרה הנה צמולא צמק'
קידושין מנואר להדיא דהטעם דלי' הו'א מוטק' דבריו
הרז וכי' דבריו ווי' שמועין והנה לבחורא י"ל דמהי' פטור
המושלח דיכול לו'א כבשרי' הי'י' שלא ישמע ל' וכן כחש'
צמק' קיון קפ"ב סיק' ז' אונס' צספר חור דשם כחש' דהא
ענונה דדבריו הרז וכו' הו'א נחיצ' השליח והנה צס' חוק'
י"ד כחש' דהמולא צסיד' מוי' לא היה קיל' שיעמוד השליח
דבר עבירה דהא פשיטא דהשליח חייב רק דהיה קשה
לו'א יעמוד המושלח אם אין השליח לשלם אונס' צרשי' דיה'
כיו'א שליח משא"כ שכח' חיל' יחייב שולחו ולא השליח
משמוע דרשי' קיל' דקושית' המולא היה קאי' צסיד' דהשליח
יעמוד ומקום דחזוק מנשה השליח כאלו' המושלח עשה והשליח
לא עשה כלום והיי' דלחפא דהשליח כבעלים לגמרי ולא
חשבי' עשייתו רק לדעת' המושלח עי' צרי"ש ס' רפ"ח שכחש'
מוי' דהשליח הו'ל' כבעלים לגמרי :

והנה לכאורה י"ל דמושיה אי' לדבר דהאמה צכל'
שליחות אי' הוי' ידעיק שאין דענה ממכמות ליהות
שליח ורק מו'ל' דכדי' צעלמא לא היה נעשה שליח רק כיון
שדברים שצלי' חק דברים לבד כל ווי' שששה שליח אוננים
דמקצתו צהכחשו גמורה עושה שליח ואי' הי'י' דחוק'
צשליח דעלמא משא"כ דבר עבירה אוננים חק קדי'
דלא כחא ל' שיהי' שליח ויהיי' על דיה' ובעין חליה' כו'
מודבריו רשי' מוט' נציה' י' עי' שכחש' דמושיה צמכר' צעיה'
מו'ל' השליח ולא צעיה' מוטק' כיון דהכר חק קדי' שצטבל'
השליחות

תבואות השדה - ד דייטש, אליעזר חיים בן אברהם עמוד מס 37הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה